

రసాభాసం

మార్చి ఏడో తారీఖు, ఇంక నెదిపరీక్షలు పదిరోజులున్నాయి. ప్రస్తుతం 'ప్రేమ రచన' సెలవులు—

యానివర్సిటీ హాస్టల్ ఒక గదిలో ఒంట రిగా రెండుజుములరాత్రి గుం డె ల మీ ద పు స్తకం పదుమకుని రస పకరణం చర్చణం చేస్తూ చరమావస్థలో ప్రవేశించిన ఒక ఘన లియర్ తెలుగానగు విద్యార్థిని తీసుండి కూతాతుగా వెలువడిన వాజుల మీది:—
'ఏకత్రైవాసురాగ శ్చేత్ తిర్యజ్జేచ్ఛ గోపివా

యోషితో బహుసక్తిశ్చేత్ రసా భాసస్త్రి ధామతః॥
ఆ సమాధ్యవస్థలోనే ఎవరో అతనిని 'అర రాత్రి ఏమిటయ్యాయిలా పేలుతున్నావు?' అని ప్రశ్నించినట్లంది—

'ఇదా అండి — రసా భా స లక్షణం!' అన్నాడు గంగాధరం.
'ఏమిటి దాసరం?'
'అవధరింపుడు, నాయికా నాయికులలో అనురాగం ఏ ఒక్కరికి మాత్రమేవున్నా, శృంగారాదులు జంతువుల పరంగాగాని స్థైచ్యుల పరంగాగాని వర్ణించబడినా, ఒక యువతి బహు గ్రంథ పారాయణచేసినా అంటే బహునాయకపరాయణ అయినా ఈ మూడు సందర్భాల్లోనూ దాన్ని రసా భాసమంటారు?'

'ఒకయువతి బహునాయక పరాయణ అయితే రసాభాస మన్నావు. మరి ద్రౌపది కూడేమిటి?'

'ఆవిడ సంగతి యిందుల కవనాదంబు (ఎక్స్ప్లన్). ఆమె కొక పూర్వజన్మ సమయం (కన్వెన్షన్) వుంది. దానికంతా భారత మంతచారిత్రక పూర్వరంగం వుండాలెండి. అదిగాక ఆమె పంచపాండవులనూ అగ్ని సాక్షిగా వెళ్ళాడింది. "అనాచిత్య ప్రవృత్తి శ్చేతు ఆభోసో రసభావయోః" అని మరో నూత్రంవుంది. ఆనగా రస భా వ ము ల సు చితంగా ప్రవ రిలి తే అవి తదాభాసములు మాత్రమే అవుతాయి. అనాచిత్యమంటే లోకమర్యాదాతిక్రమణం అన్నారు వెద్దలు.

బహుభర్తృత్వం అనే ఆచారం ఇప్పటికీ కొన్ని దేశాల్లో వుంది. అప్పుడూ అది ద్రౌపది పుట్టిన పాంచాలదేశంలో వుండేదికాబోలు! అంచేత అది లోకమర్యాదాతిక్రమణం కాదు—అసగా అ సు చితంబు కాదు— అసగా రసాభాసంబు కాదని తాత్పర్యంబు అని ఒక్క బిగినిపారం అప్పచెప్పినట్లు చెప్పాడు గంగాధరం.

యస్మి జోగారావు

'ఇంటేనుటోయ్. మరిలేవూ మారాంత రాలు ఆ విషయాన్ని సమరించడానికి?'
'లేకేమిండి. కాస్తాల్ని ఎప్పుడూ దేశ కాల పాత్రలనుబట్టి సమన్వయం చేసుకోవా లని కాస్త్రకారుడే చెప్పాడు.'
'మరింకేం. కాని ఈ విజ్ఞానమర్యం, ఈ ధర్మసూక్తిం నీ తోటి వాళ్ళందరికీ చెప్పి పుణ్యం కట్టుకుని తరింపజెయ్యద్దూ మరి నీలాంటివాడు!'

'అప్రణయం' నేను కట్టుకోలేదన్నమాట గాని, చాలామంది తరిస్తూనే వున్నార

లెండి యధాశక్తి స్వయం వాకంగా.'
'మరి యోషితో బహుసక్తిశ్చేద్రపా భాసః' అన్నావుకదా—ఒక యువతికి కట్టు కొన్న భరమీదతప్ప మరొకాయనమీద ఒక్కగానొక్క ఆయనమీదే సక్తి వుం దనుకో. మరి అప్పుడేమంటావు?'

'అబ్బో మహాలేలిగానే అడిగాయ గానండి మరి కాస్త్రకారుడేమన్నాడో తెలుపండి—అది ఏకమాత్రసక్తి ఉభయ తారకమూ అయినా ఉపనాయకరతి రసా భాసమే అవుతుందన్నాడు. ఆ నూత్రంచేత మీవాదం పరా సమవుతుంది. ఉదాహరణకు 'కావలి నే కనలా, ప్రాసీజరకోడే కోట్' చెయ్యమంటే చేస్తాను'

'వద్దులే. ఆయితే ఆమాటే మరో లా అడుగుతాను. ఈసారి మీ కాస్త్రకారుడి చెవికొరవ్కుండా నూటిగా సమాధానం చెబుతావా?'

'చిత్రం అడగండి.'
'ఆ యువతికి చిన్నప్పుడే ఆమె యిష్టా నిష్టలతో ప్రమేయం లేకుండానే పెద్దలు బలవంతంగా ఒక కునిక్కికురూపి ముసలా

కాలేట్

చేబి పొడరు

పిల్లల చర్మమును చాల సుఖముగా నుంచును!

అనేక వేల మంది గృహిణులచే కొనియడ బడిన అత్యుత్తమమైన శుభ్రపరిచే సువాసనగల పొడరు!

డితో పెరి చేనేకారనుకో. అవిడ కారని మీద ప్రేమ కలగలేదు. ఎలా వుంటుంది చెప్ప! అది రక్తం లే వచ్చేదా? పామ్యం లే పోయేదా? అవిడ తనకు తగిన ఒక యువకుడిని హృదయ పూర్వకంగా నిష్కల్మషంగా ప్రేమించి దనుకో. పోనీ ఒక ఎంత తెలుగానర్చు కుర్రాడి వై నా మళ్ళవ నయమకుడివి గదా. విలంతు పున ర్వివాహం ఒక సంస్కరణ అని ఒప్పుకుంటావు గదా. మరి ఒక బాల విలంతువు ఒక అబ్బాయిని ప్రేమించి దనుకో. ఆ అబ్బాయి ఆమెను ప్రేమించాడు - వాళ్ళ కృంగారం ఒక అభినవాభ్యుదయ కౌవ్యంలో వర్తమెం దనుకో. అది దదివివ ఒక నవ భావుకుడికి ఆ పాత్రలతో సానుభూతో, సాధారణీ కరణమో గలిగి అది అతని హృదయానికి రసంగానే భాసిస్తుందనుకో. అప్పుడే మంటావు? అసలు రసంగాని, రసాభాసంగాని ఆ అనుభూతి పాతక సామాజిక నిష్ఠ మనే కదా ఆలంకారిక సిద్ధాంతం!

‘బాగా నెలవిచ్చారు మేస్తారూ! ఒక చక్కని పాతం చెప్పినట్లు చెప్పారు...’... ‘ఏమి టింతలో ఏదో ఆలోచనలో పడ్డట్లున్నావు!’

‘అయో! ఈ పాతం రేపు మా పరిక్షి అకుగాని పనికోరుండా అని మానున్నాను.’

‘నీకు పరిక్షి పాపవడమన్నది నిష్కామ కర్మ అయితే నీ యిష్టంవచ్చినట్లు రానుకో.’

‘రాయనలండి. అయితే మరి మేస్తారూ ఆ కౌవ్యం చదివే పాతకంలో కొందరు చూడ గులకు వాళ్ళ విశ్వాసం అభీరుచిని బట్టి వాళ్ళ

మట్టుకది రసాభాసంగానే తో వ వచ్చు కదండీ!’

‘బాగా అన్నావు. ఇప్పుడిప్పుడే నీకు పాతాలు బాగా బంటబడుతున్నట్లున్నాయి. అంచేతే మరి యీ మాట ఒప్పుకో! ఒక కౌవ్యసందర్భం ఒక్కొక్కపుడు ఒక్కొక్కరికి వారి వారి సంస్కారాన్ని బట్టి ఒకరికి రసంగానూ, వేరొకరికి రసాభాసంగానూ భాసించవచ్చు. ఏం! అసలు సర్వ సాహిత్యమూ అభీరుచి సాక్షికమే కడుటోయ్!’

‘అవునండి. అసలు రసాభాసమన్నా. అలంకారికంగా అదేమీ విధూరమైన మాట కాదండి. లోకంలో అందరూ అనుకునే బట్టు వట్టి ‘అభాసు’ కాదు. రసంలాగే భాసిస్తుంది కాని కేవలరసం కాదని మాత్రమే దాని అరం. ఇంతకూ ఏ అలంకారికులూ రసాభాసం కావాలి అంటూ అడవి ఎట్టి ఆంక్షిలూ పెట్టి వుండలేదు. మహాకవులెందరో రసాభాస ఘట్టాలు ప్రవేశపెట్టారు తమ కౌవ్యాలలో. అసలు రస నిర్వహణం కంటే రసాభాస నిర్వహణం అసిధారా ప్రథ మంటారు పెదలు.’

‘ఆ అసిధారా ప్రథమం మవ్వా నిర్వహించినట్లు కనిపిస్తుండే!’

గంగాధరం మానం వహించాడు.

‘సరే గాని గంగాధరం! నీకు ద క వి ధ మన్యాధావనలూ తెలుసును గదా!’

మళ్ళా ముసారుగా ఆంగుతున్నాడు గంగాధరం - ‘దశవిధా లేమిటండీ! ద్వందక విధాలు తెలుసు.’

‘ఓ రెండాకు రెక్క వే వ దువు

కున్నావు! అనుభవకారివి కూడా లాగున్నావు!’

‘అట్టే అదేం లేదండీ. కొందరాలంకారికం దశవిధాలే చెబితే మరొకాయన ద్వందకవిధాలు చెప్పాడు. ఆ గ్రంథంకూడా నే నెరుగునును సుమండీ అని మిత్రో గొప్ప చెప్పకోదానికి మాత్రమే అలా చెప్పాను.’

‘అత నెవడో నీలాంటినాడే అయి వుంటాడు. ఇంతకే చెబుతే మనిషివి మన్య ధావనలు తెలుసునా అంటే గ్రంథాలలో చూచానంటా వేమిటయ్యా స్వయంగా తెలుసునని ధీమాగా చెప్పక. జేమ్ ఇన్ సల్ట నీ కూనీ అలంకార శాస్త్రానికి. తిప్పు తప్పు. మరెవ్వడూ అలా అనుకు నాయనా! చాపెలు ఘోసుక్కూడా తెలుసును గదా మన్యధావనలంటే ఏమిటో?’

అట్టే నిజం చెబితే పెదవారు గురు స్వరూపులూ మీరేమనుకుంటారోనని అలా అబద్ధమా జేసు గానండి. వాటి తడాకా నాకు తెలీకేనా! కావలి నీ వాటి సంగతి సందర్భమూ, పుట్టుపూర్వోత్తరాలూ ఆరే జీ బ్రాపరంగా వామెట్రిపరంగా ఈ క్షేపన్నూ, గ్రాఫులూ వేసి ప్రాపులు చూపించ గలను కాని ప్రస్తుతం మన పరిస్థితి స్వరూని కొక్కచీడీ తరవాయిగా వుంది గదా అని మానున్నాను.’

‘అంత పన్నెద్దులే యిప్పుడు. పాపం! నీతో సానుభూతి చూపించే యోగ్యత నాకు లేక పోయింది గదా అని విచారిస్తున్నాను. నన్ను గురుస్వరూపుణ్ణి గుర్తించావు కూడా కదా మరి, ఉత్పత్త్యానికి వాతో అలా నిలుపునా అబద్ధం అజేసావుటయ్యా! ఎంత ద్రోహం! గురుద్రోహం గురుద్రోహికి తిక్ష విమిటో తెలుసా?’

‘ఏ టిం తెలీదండీ!’

‘మీకు రస ప్రకరణం చెప్పిన గురువు గారి యింట్లోవున్న పెంపుడు కుక్క వేరెమిటో తెలుసా?’

‘నీజరు!’

ఇది ఇటీవలి వేకోయ్! అసలు దాని బారసాల కాయన చేసిన నామకరణం?

‘తెలీదండీ!’

‘కేకవరావు!’

‘అదేమిటండీ కుక్క కలాంటి వేయ పెట్టారు!’

దాని కంఠ చాలాగాధ వుందిరే. ఆ కేకవరా వోకడు గొప్ప గురుద్రోహి. అంటే మీరస ప్రకరణం మేస్తారీ తనకీ గురువైన ఆయనకు పెట్టాడు పెటకం కేకవరావు. అందుమీద ఆ ద్రోహం తనకీ జరిగినట్లు భావించి మీ మేస్తారు వాడికి తగిన ప్రతీకారం చెయ్యాలని సంకల్పించి అదేం చేతగాక పోనీ చేతిలోని పనిగా యిలా గన్నా తన కసికాస్త తీరుకుందని తన పెం

పూవు మీ ఆద్యష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన దర్శనసుసరించినీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోసుకార్డు పైన మీకు యివ్వమగు ఒక పువ్వును పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, వేళి వివరములన్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్యాతివ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుజించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క ఆద్యష్టము, లాభనష్టములు, జీవితవార్తము, వి శ్యవహారములో మీకు జయముకలగునో, మీ ఉద్యోగం వివరములలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరజీకమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖులు, సంతానము, నిధిని క్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిసరించి స్వప్నముగా మానవాలీగా వ్రాసి య. L-4-0 లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. చార్జిలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రచారము లేవయివా పున్న యెడల కొంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపెన పంప బడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పేకము వాపను చేయబడును, ఒక పోనీ పరిక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Devdutt Shastri, Ra1 Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

పుడుకుక్కకు వాడిపేరు పెట్టేశారు.
 'మంచిపని చేశారు గాని మరివ్యక్తుల
 దాన్నలా పిలవకుండా సీజర్ అని పిలుస్తారే
 వుండీ?'

పాపం అయినంటే అజేబో కేశవరావును
 ఇన్ సల్లు చేసిన ట్రపుతుండనుకున్నారు గాని
 ఆపేరుపెట్టిన ఊ తరక్షణంనుంచీ ఆకుక్క
 మాడు రోజులు నిరశనకతంపట్టింది.
 మీ మేష్టరుగారు సంగతి పోల్చుకున్నారు.
 కుక్క అసలు విశ్వాసానికి పేరుపడ్డ
 జంతువు, కేశవరావు పేరుపెట్టినందుకు తనకే
 నామామీ అని కాబోలు సత్యాగ్రహం
 చేసాంది అని పోల్చుకుని వెంటనే పేరు
 ఫీరాయించేశారు.'

'అదా సంగతి! అవునుగాని మీరిప్పుడు
 దాని ఊసెంగు క తినటం.'

'మరి శాస్త్రకారు జేమిన్నాడో తెలుసా!
 గుర్తుదోహి అన్నవా, జంతువుగా నేనా
 కొంత విశ్వాసపడుకు కావాలని వాడికోక్క
 కునక పునరన్య అనుగ్రహించాను.'

అయ్య భాబోయ్! నిజంగా ఇది శాస్త్ర
 కారుడి మాటేనాండీ?'

'మరేమిటనుకున్నావు! కావలిస్తే బృహ
 వ్యూరదీయానికి గిరిశంగారు వ్రాసిన
 వ్యాఖ్యానం చూసుకో.'

'నేనంత పాపం ఏమిటి చేశానండీ!
 అపచారం జరిగిపోయింది. తుమించండి.
 ఇనా గురువులతో మరెప్పుడూ అబద్ధ
 మాడను.'

'అయితే ఒకమాటనుగుతాను నిజం చెబు
 తావూ!'

'చి తం ఏమిటి నెలవు?'

'నువ్వొ ఒక్కసారి ఇద్దరమ్మాయిలను
 ప్రేమించావు ఆవునా!!'

'చి తం'

అది రసాభాసం కాదూ మరి!'

'సనేమి రా కాదు. శాస్త్రకారుడు

'యోషిత్ బహు స క్షేప్ర ద సా భాస'
 మన్నాడు కానీండి పురుషుడిమాటకందులో
 ప్రసక్తిలేదండీ'

'పేగా నీలాంటి బహురసిక పురుషు
 గ్రేసరులనే కాబోలు దక్షిణనాయకు
 లంటారు అలంకారికులు!'

'చి తం'—తంచనుగా ముక్కసరిగా
 అన్నాడు గంగాధరం కాలర సవరించే
 పోజుపెట్టి.

'అబ్బో దేవాంతకు డిలా వున్నానే.
 అయితే వుండు నీపని చెప్పాను. మళ్ళా యిందా
 కటి ప్రశ్న మరోలా అడుగుతాను.'

'అవశ్యము నెలవిండు'

'మరి ఆ దాక్షిణ్యమేదో స్త్రీలకే
 యొక్కవయితే వారిని దక్షిణనాయకలని
 ఘోల యనరాదు?'

'రామరామ! పాపము కాంటించునుగాక!

“ఏమండీ, నా స్వీయచరిత్ర ఎందాకా రాశారూ?”

అపచారం! అలంకార శాస్త్రానిక మహాప
 చారం! పవిత్ర భారతీయ పతివ్రతా సంప్ర
 దాయానికే తీరని కళంకం అది!

'ఆ అలారా దారికి. ఇక్కడే పక్షపాత
 ప్రత్యవాయంలో మెలిక తిరిగిన ఒక మహా
 రహస్యం ఇమిడివుంది తెలుసా? అది విప్ప
 బోలే ఒక మహాభావ్యం. ఇప్పు డా మెలిక
 విప్పి నిన్ను విసిగించను, కాని ఒకమాట—
 ఆమె మొదట నీ పెళ్ళాంగనో కనీసం
 ప్రేయసిగానో పరిగణింపబడిన తరవాత
 ఆమెకు దక్షిణనాయకత్వం సంక్రమిస్తే
 నువ్వే ఆమెను అవినీతిపరురాలుగా
 చూస్తావు. ఆమె దక్షిణనాయకత్వం నిర్వ
 హించిన పిమ్మటనే నీకు ప్రేయసి అవడం
 తప్పిస్తే ఆవిడను మంచి రసమరాలుగా
 చూత్రమే పరిగణించి ఊరుకుంటావు.
 అవునా?'

'గిరిశంగారి నన్నూరు-మీరే వ్యాఖ్యానం
 నెలిగినున్నారే!'

'నాయనా! గ్రంథకరలతో గాథ
 సంబంధం నెట్టకోదలుచుకున్న నాలాంటి
 వాడికది తప్పకుండా మరి! అది సరేగాని
 ఖచ్చితంగా, ప్రమాణంచేసి, ఒక్కమాట
 చెప్ప. నువ్వొ ఆ యిద్దరినీ ఒక్కలాగే మన
 న్నూర్తిగా ప్రేమించ గలుగుతున్నావా?'

'ఆ అతికరణపద్ధిగా! వాళ్ళోడు!'

'వత్సా! మరి త్రికరణంబు లనగా
 నెయ్యవి?'

'మనోవాక్కాయంబులు'

'రెట్! అండే కరణం బత్యంత ముత్కల
 వ్యంబు?'

'మనస్సు'

'రెట్! దానితో యథాశక్తిని యిచ్చ
 వచ్చిన మచ్చున ప్రేమించుకొనము. దయ
 చేసి మరా మీది కెగ్రాకము.'

'గట్టి చిక్క తెచ్చి పెట్టారే!'

'నిజమేన ప్రేమ ప్రతిఫలము కోరదురా
 వత్సా!'

'అనేమిటండీ! నా ప్రేమ నెంటు పెర
 పంటు నిజం! అందులో ముఖ్యంగా సరోజని
 కోసం... అని పరాకున నోర జారినందుకు
 నాలిక కొరుక్కుని మళ్ళా—“కావలిస్తే
 ఇదను” అని అగ్నిపెట్టి పట్టుకుని ప్రమాణం
 చేసేశాడు. వెంటనే నీగరట్టుకూడా ముట్టించాడు.

'వత్సా! అగ్ని సాక్షిగా ప్రమాణంబు
 చేసిన నీ ధైర్యధారం ధర్మమునకు మెచ్చితిని
 అదిమాత్ర మెంత కాదు!'

'అదికాదండీ. ఆ సరోజనికోసం
 అమాంతం అగ్నిలో దూకమన్నా దూకు
 తాను.'

'దూకుము. దూకిచూడుము అదుగో
 చూచితివా! దూరముగా అప్పుడే మెచ్చులో
 నొక ప్రాయ్వి రాజుకొనుచున్నది! నాయనా
 నీ వన్నట్లనే కానిమ్ము. ఏదీ నెంటునే
 యొక్కసారి...'

'ఆ! మీరు చెప్పారని చేస్తే ఏం గొప్ప
 (55-వ పేజీ చూడండి)

(19-వ పేజీ తరువాయి)

నాకు! ఏదీ ఆ సరోజుని అడిగి చూడ మనండ్డి.

‘నాయనా! అలాట ప్సా గా ఆ మాట అనడం ఆచార మెవోయిన నీలాంటి మగ కాయుళ్ళందరూ నిజంగా అంతపనికి సిద్ధ మెలే నాకు తప్పకుండా అడిగి చూస్తే వుండురు. ఎందుకీ రొడ్డుగొట్టు మాటలు గాని ఆ కపధాల కికమిదో ఎందుకే నా మంచిది ‘అవసరమెలే’ అని ఒక ముక్క కూడా చెర్చుకోండే నిజంగా అలాంటి కప ధమే చెయ్యవలసిన అవసరం పడితే’

‘ఆ ముక్క ఎప్పుడూ వుండనేవుండండి. అది అధికార నూత్రంబు’

‘మరెందుకూ ఈ తరన భరన లన్నీను! అసలు సంగతి లేళ్ళేస్తున్నాను. కొంపదీసి ఆ సరోజుని నిన్ను గూడా ప్రేమించిం దేమిటి! అది చెప్పుముందు’

‘ఏమిటి! మీ రెవరితో మాట్లాడుతున్నారో తెలుసా?’

‘నీ యివాళి యొక్క రేపటి నేను నా నిన్నటి అత్యస్వ రూపంతో మాట్లాడుతున్నాను’

‘ఏమిటో మీమాటలు నాకయోనాయం గా వున్నాయి. అసలు మీధోంజే నాకేమిటో విడ్డూరం గావుంది!’

‘విడ్డూరమేమీ లేదు నాయనా! ఇంక సరిగ్గా పదిరోజులలో నీకళ్ళు పచ్చబారతాయి. అంటే మరేంకాదు నీకొక కుభలేఖనమింది. అందులో మరేంలేదు, సరోజునీ క్రీనీవాస రావుల వివాహముచూర్తం ఎక్కడ ఏరోజాన ఎన్నింటికీ జరిగేదీ సువర్ణాక్షురాలతో (గిల్టలెబర్నతో) అచ్చు వేయబడివుంటుంది,

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

రంగుండుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికమ మ నువాన “విక్యకళ్యాన్ తెం” అనేక వనమూలి కంతో ఆయుర్వేదవద్దతిలో తయారైనది 50 సం॥౦ వయస్సువరకు వెండుకంను వల్లగా వుండును అది గాక మెదతుకు చల్లదనమనిచ్చును ఉన్యదము. కం నొప్పి వగైరా జబ్బుల రావయదు. “శావక క్షి”ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరపివుంటే ఒక పీసా ఉ. 5; 3 పీసా ఉ. 12. వగము నెరపివుంటే ఒక పీసా ఉ. 6; 3 పీసా ఉ. 15/- షార్దిగ నెరపి వుంటే ఒక పీసా ఉ. 7/- అ 3 పీసా ఉ. 18/- అ పనిచేయలేదని యిజావువచ్చిన షార్ది సొమ్ము వాతను చేయబడును. కోరినవారికి షా.పి.

INDRA AYURVED BHAVAN,
(A P.) P.O Rajdhanwar (H Bagb).

అడుగున ఆహ్వానము చందనతాంబూలాది సత్కార ప్రసక్తివుంటుంది. ఇంకా అడుగున పవక్రమేన వివరాలుంటవి అంతే!

‘ఏమిటేమిటి! ఈ కులలు కాదవటా దొరికాదు! వాడు వటి కిమకు! గృహ్యకు! కాదు కాదు మరొకరితో లేచిపోయిన తన భార్య కొసం ప్రాణేయపడిన పరమ దౌర్భాగ్యుడు!’

‘వత్సా! కాంతింపుము! కాంతింపుము! మరెప్పు డామె నిన్ను ప్రేమిస్తూ వున్నా ఏమయినట్టు?’

‘ఏమిందీ ఎటుమాసినా రసాభాస! అని ఒక దీర్ఘ నిశ్వాసం విడిచాడు గంగాధరం.

‘అనుచిత విభావాలంబనత్వం రసాభాస త్వమ్’ అనే రసగంగాధర నూత్రం తక్కిన అలంకారిక నూత్రాలకన్నా చాలా సార్ధక మైనటు బోధపడింది కదూ!’

‘చీలిం!’

‘వ్రకృతం లే ద్వాదశమావస్థా ప్రాప్తి రస్తు! పున రభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిరస్తు!’ అని ఆశీర్వదించి అప్పటి కం త ర్వాన మె పోయాడు తథాగతుడు సమ్యాఖ్యాగతుడు- ఆ విద్యార్థిలో ఆసన్న భవిష్యత్తులో అవత రించబోయే ఉపాధ్యాయాంశారీరంసువు.

మామగారి సైకిలు

[29-వ పేజీ తరువాయి]

భోజనం చెయ్యకుండా, నా రాక కోసమై నిరీక్షిస్తున్న క్రీమతి కొత్త సైకిలును చూచి ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చింది.

‘కాని సమాధానం చెప్పకుండానే మేడ మీదకు వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుంటున్నా.

‘అయ్యోయ్యో కొత్త సిల్కుపంటాం అంతా ఏమిటి, ఇలా తయారైంది?’ అంది క్రీమతి పంటాన్ని తీసుకుని చూస్తూ.

మానంగా ఊగుకున్నా.

‘ఆ సైకిలును ఏం చేశారు?’ అ...

‘వీధి కాలవలో పారేశా,’ అని నా మనస్సులోని కోపమంతా పళ్ళె బుచ్చుతూ ఇంకో నాలుగు మాటలు ఘోటుగా అంటించా...

పరిస్థితి అనగానూన చేసుకుని ‘అయ్యో అది అంత బాగులేదు, నడవదు అని తెలిసే విమ్మర్ని ఎందుకు తీసుకువెళ్ళమని బలవంతం చేశాను. మీరు ఇబ్బందిపడడం నాకు సరదావా?’ అని తీమాపణ వేడుకుంది.

తలకు స్నానంచేసి, నాకు యిష్టమయిన చీరా జాకెట్టుతో, కోపంతో నేను నాలుగు మాటలన్నా లక్ష్మి వెట్టకుండా, కాంతం గా,

సౌమ్యంగా, అమాయకంగా, తీ మా ప గ వేడుకొంటున్న క్రీమతిని చూచేసరికి మెత్త బడ్డా.

దగ్గరకు తీసుకున్నా... రాత్రి భోజనాలదగ్గర ‘తను సైకిలు తీసుకెళ్ళారు. ఏమీ నడవడం లేదట. త్రోవలో ఎంతో ఇబ్బందిపడ్డారు. బాగు చేయించ కూడదా?’ అంది మామగారితో.

‘ఆ...ఆ...అది నేనూ అనుకుంటున్నా వెనవది ఎప్పటికప్పుడు అల్లెద్ది అయి పోతుంది... ఇంతకూ అది మనకేలేప్ప మరొకరికి లాంగదే’ అన్నార నవ్వుతూ.

అందరం నవ్వుకున్నాం...

అనుకున్నట్టు క్రీమతితో సహా కొత్త కాపురానికి వెళ్ళిపోయా... ఆరు నెలల తరువాత పండుక్కు వచ్చాం... కాని నా దృష్టి అంతా ఆ సైకిలుమీదే ఉంది. సైకిలు తీసుకుని వీధిలోకి వెళ్ళున్న మా బావ మరది కృష్ణను పిలిచి ‘ఏమోయ్ నేను క్రిందటి సారి వెళ్ళిన తరువాత సైకిలు బాగు చేయించారా? లేదా?’ అన్నా.

‘ఆ ఎవరికండీ అంతశ్రద్ధా, తీరికా’ అని సైకిలు ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ నాటికి ఈనాటికి సైకిలు బాగు చేయించనేలేదు.

తె సెన్ను కట్టడం అసలే అలవాటు లేదు. పోనీ మామాగారు అంత బొత్తిగా జరుగు బాటు లేనివాళ్ళా అంటే నెలకు రెండు వందల ఏబైరూపాయల జీతం. దీనికంతా ఏమిటి కారణం అని ఆలోచించగా ‘ఆ... ఆ...అదే నేనూ అనుకొంటున్నా... అయినా వెనవది ఎప్పటికప్పుడే అల్లెద్ద అయిపోతుంది’ అన్న మామగారి మాటలు సమాధానంగా గుర్తుకొచ్చాయి...

